

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/449/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611203460
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7611203460.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Jána Slobodníka vo veci navrhovateľky V. U., Z. D. S., H. X. O. X/XX, zast. JUDr. Františkom Pitoňákom, advokátom, Advokátska kancelária, Spišská Nová Ves, Štefánikovo nám. 5, IČO: 45 006 962, proti odporcovi L. M. U., Z. D. S., O. XX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len BSM), o odvolaní odporcu proti rozsudku 13C/20/2011-232 z 21.5.2013 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Navrhovateľke sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a odporca nemá právo na ich náhradu.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že z vecí patriacich do BSM sa do výlučného vlastníctva odporcu prikazujú nehnuteľnosti zapísané na LV č.XXXX, G. Ú. Z. D. S. (ďalej len Sp. N. Ves), obec Sp. N. Ves, okres Sp. N. Ves a to rodinný dom (ďalej len RD) s.č.XXXX na parc.č.7699 a zastavané plochy a nádvoria o výmere 400 m² parc.č.7699, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke na vyrovnanie jej podielu 38 250 €, do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku a nahradiť trovy štátu 307,50 € a zaplatiť súdny poplatok 33 € z návrhu na vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva a 1 147,50 € za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva na účet súdu, v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku a, že navrhovateľku nezaväzuje nahradiť trovy štátu.

V odôvodnení rozsudku, o. i., reprodukoval podstatný obsah návrhu na začatie konania, doručeného mu 15.3.2011, písomného vyjadrenia odporcu k návrhu, stanoviska navrhovateľky k vyjadreniu odporcu z 9.6.2011, vyjadrenia odporcu k stanovisku navrhovateľky z 22.7.2011 a záverečných prednesov účastníkov konania na pojednávaní 21.5.2013. Konštatoval, že vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a ich vyjadreniami, oboznámil sa so spismi 8C/14/2010 a 12P/308/2004, s listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi, vyjadreniami realitných kancelárií k cene nehnuteľnosti a znaleckým posudkom (ďalej len ZP), na základe čoho zistil skutkový stav. Uviedol, čo zistil zo spisu 8C/14/2010 a 12P/308/2004, z výpovede účastníkov konania, z LV č.XXXX, z písomného vyhlásenia M. U., D..XX.X.XXXX zo 6.6.2011, Š. U., D..XX.XX.XXXX zo 6.6.2011, A. U., D..X.XX.XXXX zo 6.6.2011 a I. U., D..XX.X.XXXX zo 6.6.2011, z listinných dôkazov predložených odporcom, týkajúcich sa výstavby a financovania RD, konkrétne z Dohody o zriadení práva osobného užívania pozemku z 15.9.1981, registrovanej pod č.RII272/81, z kópie poštovej poukážky pripojenej k dohode, z rozhodnutia Mestského národného výboru Sp. N. Ves z 21.8.1981 a 30.1.1986, z geometrického plánu, vyhotoveného 7.8.1984, týkajúceho sa RD a garáže v k. ú. Sp. N. Ves a výkazu výmer geometrického plánu, týkajúceho sa pôvodného stavu parc.č.5882/95 - druh pozemku „stavba“ a nového stavu parc.č.5882/95 o výmere 394 m², druh pozemku „zastavaný, dom, dvor, garáž, z účtovných dokladov - faktúr, pokladničných dokladov, vyúčtovania prepravného, z obdobia r.1981-1984, z účtovného dokladu - dobropisu z 21.10.1981, z

potvrdenky z 5.8.1987, z výpisov z pôžičkového účtu Slovenskej štátnej sporiteľne, z výplatných pásov odporcu, zo ZP č.80/2012 znalca L.. Z. Ž. (v súvislosti so ZP poznamenal, že vzhľadom „k tomu“, že účastníci konania sa nevedeli dohodnúť na cene nehnuteľností ktoré mali byť predmetom vyporiadania, ustanovil v konaní znalca, úlohou ktorého bolo stanoviť všeobecnú trhovú hodnotu nehnuteľností zapísaných na LV č.XXXX, G.. Ú.. Z.. D.. S., a to RD s.č.XXXX na parc.č.7699 a zastavané plochy a nádvoría na parc.č.7699 o výmere 400 m² v celosti s tým, že všeobecnú trhovú cenu nehnuteľností znalec určí so stavom ku dňu zániku BSM účastníkov konania t.j. k 25.6.2010 s prihliadnutím na trhové ceny nehnuteľností v súčasnosti) a z písomných vyjadrení realitných kancelárií, ktoré mali len nim poskytnuté všeobecné informácie o nehnuteľnosti. Vychádzajúc z § 121, § 143, § 149 ods.1,2,3 a § 150 O. z. (ich znenie citoval) uzavrel, že vykonaným dokazovaním a zisteným skutkovým stavom mal preukázať, že za trvania manželstva nadobudli účastníci do svojho vlastníctva RD s pozemkom, ktoré sú predmetom vyporiadania, nakoľko uzavreli manželstvo 7.4.1979, stavebné povolenie bolo vydané 21.8.1981 a kolaudačné rozhodnutie 30.1.1986, a teda výstavba RD prebehla za trvania manželstva a účastníci sú tak obaja zapísaní na LV. Neprihliadol na námietku odporcu, že navrhovateľka sa nijako nezúčastnila na výstavbe domu a že dom vystavil on so svojimi príbuznými, pretože jeho práca spojená s výstavbou RD, spočívajúcou jednak v zabezpečení potrebných dokladov, tovaru a služieb, ako aj v samotnej realizácii výstavby, zodpovedá starostlivosti navrhovateľky o rodinu a 4 mal. deti pochádzajúce z manželstva, nakoľko je zrejmé, že kým sa on venoval výstavbe RD, nemohol sa venovať starostlivosti o domácnosť a deti, a došlo tak k prirodzenému rozdeleniu prác medzi nimi, pričom tak činnosť odporcu, ako aj činnosť navrhovateľky smerovala k zabezpečovaniu potrieb ich rodiny. Považoval za irelevantné tvrdenia odporcu, že pomoc pri výstavbe poskytli len jeho príbuzní, nakoľko túto skutočnosť nijako nepreukázal a písomné vyhlásenia predložené v tomto konaní vyhodnotil ako účelovo predložené, pretože boli vyhotovené v priebehu tohto konania 6.6.2011, súrodenci odporcu sa podrobne vyjadrili o rozsahu prác vykonávaných v r.1981-1986, pričom svoje vyhlásenia neopreli o žiadne relevantné skutočnosti a taktiež nijako nepreukázali, že odporcovi prenajímali stavebné náradie, titulom čoho si teraz, po 30 rokoch, uplatňujú nájomné. Ďalej uviedol, že predmetom bezpodielového spoluvlastníctva sú všetky veci, ktoré môžu byť predmetom vlastníctva, a teda aj peniaze, že aj keď odporca preukázal, že z jeho výplaty bola sťahovaná pôžička a že na všetkých účtovných dokladoch je uvedené len jeho meno, nepovažoval túto skutočnosť za to, že išlo o jeho výlučný majetok vynaložený na RD, pretože finančné záväzky boli uhradené a mzda vyplatená za trvania manželstva, a teda išlo o spoločné záväzky, ako aj príjmy oboch účastníkov, tak ako príjem navrhovateľky bol spoločným príjmom, že odporca nijako nepreukázal, že by pred uzavretím manželstva mal sumu 66 500 Kčs, ktorá by tak mala byť v jeho výlučnom vlastníctve a taktiež je bez právneho základu jeho tvrdenie, že táto suma má dnes hodnotu 35 000 €, že bez právneho základu a za irelevantné považoval sumy odporcom vyčíslené za užívanie auta a jeho odborné vedomosti, že snubné prstene neboli predmetom vyporiadania a keďže „sa jedná“ o veci slúžiace osobnej potrebe, nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva. Pozemok považoval za predmet vyporiadania, pretože z Dohody o zriadení práva osobného užívania pozemku z 15.9.1981 mal preukázať, že toto právo bolo zriadené pre oboch účastníkov, ako manželov, za trvania ich manželstva a uvedená dohoda je aj titulom nadobudnutia vlastníckeho práva podľa LV. Skutočnosť, že kúpna cena za pozemok 2 364 Kčs bola zaplatená za trvania manželstva, a teda zo spoločných prostriedkov manželov a tvrdenia odporcu, podložené písomnými vyhláseniami jeho súrodencov, že výlučne jemu darovali každý po 500 Kčs na zaplatenie pozemku, vyhodnotil ako účelové, nepodložené nijakým relevantným dôkazom. Garáž zahrnul do vyporiadania, pretože mal za to, že tvorí súčasť domu, čo je zrejmé jednak z geometrického plánu, ako aj ZP, pretože je postavená v dotyku s RD a z katalógového listu je zrejmé, že je súčasťou prízemí a odporca nijako nepreukázal, že vlastníkom garáže je jeho brat a ústna dohoda týkajúca sa nehnuteľnosti nemá právnu relevanciu. Na základe všetkých uvedených skutočností mal za to, že predmetom vyporiadania sú nehnuteľnosti uvedené vo výroku rozsudku, ktoré prikázal do výlučného vlastníctva odporcu podľa návrhu navrhovateľky s poukazom na to, že odporca uvedené nehnuteľnosti od r.2004, t.j. od doby kedy sa od neho spolu s deťmi odsťahovala, užíva sám. Pri určení ceny nehnuteľností vychádzal z ceny určenej znalcom, ktorú považoval za objektívnu a zohľadňujúcu všetky relevantné skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na určenie ceny a ktorá zodpovedá aj cenám uvedeným realitnými kancelárkami, ktoré ju určili len odhadom, nakoľko mali k dispozícii len všeobecné informácie, ako aj cenu vyjadrenú odporcom, ktorý vo svojom vyjadrení k návrhu namietal cenu 120 000 €, určenú navrhovateľkou a mal za to, že objektívna cena je 70 000 €. Pri vyporiadaní vychádzal z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké, preto na vyrovnanie podielu navrhovateľky určil polovicu z ceny nehnuteľnosti, t.j. 38 250 €, a túto sumu - vzhľadom na výšku - zaviazal odporcu zaplatiť jej v lehote 3 mesiacov. O trovách účastníkov konania nerozhodoval, nakoľko si ich žiaden z nich neuplatnil. Citujúc znenie § 148 ods.1 O. s. p. uviedol ďalej, že zo spisu 7C/212/2010 zistil, že uznesením zo 7.1.2011,

právoplatným 28.1.2011, bolo navrhovateľke priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v konaní o vyporiadanie BSM a bol jej ustanovený advokát na ochranu jej práv a záujmov a keďže vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie a odmena 615 € za podaný ZP, ktorá bola znalcovi priznaná, bola poukázaná z prostriedkov štátu, rozhodol o trovách štátu tak, že polovicu priznanej odmeny zaviazal zaplatiť odporcu a druhú polovicu nezaviazal zaplatiť navrhovateľku, pretože táto bola oslobodená od platenia súdnych poplatkov. Napokon, citujúc znenie § 2 ods.2, § 7 ods.8 a Položky 6 Sadzobníka súdnych poplatkov, keďže pri vyporiadaní BSM sa platí súdny poplatok za návrh a súdny poplatok za samotné vyporiadanie, zaviazal odporcu zaplatiť polovicu zo súm týchto súdnych poplatkov, t.j. polovicu zo sumy 66 € a polovicu zo sumy 3 % z 76 500 € (3% zo 76 500 € = 2 295 € a 1/2 je 1 147,50 €).

Proti rozsudku podal odporca v zákonnej lehote odvolanie v intenciách poučenia z nasledovných dôvodov: 1/ Súd vykonal dokazovanie v rozsahu ako ho uvádza odôvodnení rozsudku. Je pravdou že navrhovateľka bola poučená, že ak nemá finančné krytie na úhradu právnej pomoci advokátom bude jej právna pomoc poskytnutá advokátom, prostredníctvom Centra právnej pomoci, pričom on (odporca) sa zastupoval sám. Ponuku odborného servisu Centrom právnej pomoci od súdu ani inak neobdržal, vzhľadom na objem BSM obával sa, že v spojení z vyživovacou povinnosťou k svojim deťom a ďalšími výdavkami by nedokázal pokryť aj náklady advokátskej pomoci. Zastupoval sa teda sám. Vychádzal zo základnej zásady, že materiálnu pravdu ktorou disponuje, vrátane dôkazov ktoré súdu predložil i znaleckého dokazovania preukáže súdu, že podiel účastníkov tohto konania na vytvorení vyporiadavaného BSM po ich rozvode ustojí a súd spravodlivo vyhodnotí pomer podielu účastníkov vytvorení tohto majetku.2/ Ako vyplýva z výroku, aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku, záver svedčí o tom, že súd sa pri rozhodovaní v plnom rozsahu stotožnil s navrhovateľkiným záverečným vyjadrením, keď trvala na podanom návrhu a žiadala vyporiadanie vyplatením peňažnou sumou určenou ako priemernou cenou súm určených jednak ZP a jednak realitnými kancelármi s tým, že by jej bola priznaná polovica tejto sumy na výplatu.3/ Konštatuje, že akýkoľvek dôkaz, ktorý predložil o relevantnej skutočnosti, že substrát BSM nebol vytvorený v pomere 50/50 účastníkmi tohto konania, teda navrhovateľkou a nim, ale na jeho vytvorení sa podieľali rodinní príslušníci z jeho strany, ďalej do BSM súd pojal bezdôvodne aj napr. garáž, ktorej hodnotu recipoval zo ZP, pričom vlastnícke právo k tejto nehnuteľnosti nebolo vôbec právne doložené, pretože geom. plán, ktorý vrátane ZP použil v konaní súd nie sú konštitutívnym podkladom pre zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností. Teda táto „nehnuteľnosť“ alebo vec nemôže byť pojatá do substrátu BSM kým de iure neexistuje a pokiaľ aj de facto je nesporné, že existuje musí súd skúmať ako vznikla, z akých zdrojov, a či náleží mu rozhodovať o tejto veci v rámci BSM.4/ Sám je taktiež súdnym znalcom rovnocenným spracovateľovi ZP č.80/2012 znalca Ing. Z.. Ž. a túto skutočnosť relevantne popieral, poukazoval na spornosť, poukazoval na skutočnosť, že tento majetok súd nezákonne vníma a rozhoduje o ňom ako súčasť BSM.5/ Súd vychádza pri svojom rozhodovaní z desaťročí zaužívanej súdnej praxe, že BSM, až na úplne výnimočné prípady, ak ide o účastníkov po rozvode, pričom z manželstva pochádzajú deti tak platí zásada fifty-fifty. Táto „zásada“ bola dávno prelomená, ide o postsocialistické uvažovanie a aplikáciu, keď chápeme tvorbu spoločného majetku u manželov s rovnakým podielom. Za pôvod označujeme, ako rozhodujúcu skutočnosť, fakt, že žena - matka svojím plnením materských a materinských povinností kompenzuje finančný prínos alebo iný druh pomoci, ktorý manžel - muž do manželstva v jeho časti majetkového spoločenstva prináša. Táto absurdita hlboko skresľuje realitu, devastuje demokratické zmýšľanie a popiera podstatu súkromného vlastníctva a dáva ho na úroveň užívacích práv. Takýmto spôsobom súd vlastne prezentuje rovnostárstvo, pokrivený prístup k rovnoprávnosti postavení ženy a muža. Tieto princípy on (odporca) uznáva, rovnoprávnosť, ale súd musí z úradnej moci vážiť predložené dôkazy a nemôže odmietat pomoc rodinných príslušníkov na jeho strane vo finančnom vyjadrení, ako navýšenie jeho podielu na BSM v pomere k podielu navrhovateľky. Toto je skutočne prežitú, zavádzajúce a odvodené v podstate od možno 50 rokov zaužívaného spoločenského pohľadu na BSM a vzájomný pomer manželov na vytváraní BSM, kedy aj dnes akceptujeme v pojmológii dokonca právne formulácie a inštitúty zo stavebného práva, kedy vtedajšie stavebne povolenia uvádzali, že stavba bude realizovaná „svojpomocne“, že stavebný dozor bude vykonávať stavebník. Položil otázku, či to skutočne ak je jeden z manželov aj svojimi odbornými vedomosťami, znalosťami, ktoré získal štúdiom na strednom i vysokoškolskom stupni vzdelávania vrátane dokladov oprávňujúcich ho vykonávať takéto vysoko odborné práce definíciou v spojení s pojmom „svojpomocne“, stavebný dozor, že tieto kvalifikačné predpoklady sa nijako nepremietnu na zániku a vyporiadaní BSM do tohto vytvoreného majetku žiadnym spôsobom, na rozdiel od druhého manžela, ktorý je genetický a biologický vystrojený k tomu, že disponuje materstvom? Neupiera navrhovateľke jej materstvo, starostlivosť, opateru, výchovu spoločných detí, ale poukazuje na fakt, že za tieto jej plnenia prispieval plnením vyživovacej povinnosti.6/ Opäť poukazuje na nesprávne

vyhodnocovanie dôkazov, keď splácanie pôžičiek je quasi spoločný dlh, pričom sa zdroje z tohto použili na vytvorenie BSM najmä stavby, pretože k tomu, aby dostal pôžičku z FKSP neexistoval nikdy nárok a navrhovateľka nebola zapojená do takého pracovnoprávneho vzťahu a u takých subjektov ktorí by tvorili a použili zdroje na poskytovanie pôžičiek z tohto zdroja na takýto účel. Opäť tu nijako súd nezhodnocuje jeho podiel na získaní aj splácaní v konečnom dôsledku finančných prostriedkov na vytvorenie BSM v takomto rozsahu.^{7/} Je irelevantné a dehonestujúce aby súd si vyžiadal správy realitných kancelárií k tom, a aby ich použil ako dôkaz alebo na aký iný účel v príčinnej súvislosti s žalobným návrhom, keď ako dôkaz, právny predpis - zák., takéto listiny nevymenováva, nepozná, nekvalifikuje ich za dôkaz. Veď bol tu dôkaz ZP, relácia realitnej kancelárie o cenách obvyklých v čase ako mieste môže slúžiť ako orientačný, informačný materiál pre verejnosť, nie však pre rozhodovaciu prax súdu. Toto je „ekladantné“ porušenie práva. Ak si uvedomíme, že realitná kancelária je živnostenským podnikaním, za účelom zisku, tak informácia ňou poskytnutá súdu postráda akúkoľvek vierohodnosť.^{8/} Súd nevyhodnotil príjmy účastníkov konania z ich zamestnaneckého, členského či obdobného pomeru, taktiež nezaoberal sa vôbec skutočnosťou, že jeho podiel bol rozhodne vyšší aj tým, že na splácanie pôžičiek použil ako zdroj odmeny zo svojej znaleckej činnosti. Je pravdou, že vo svojich vyjadreniach adresovaných súdu nie vždy vystupoval nestranné, „rícacionálne“, ale niekedy aj emočne. Podčiarkuje, že rozvrat jeho rodiny, manželstva, spoločného majetku boli silne emotívne skúsenosti, ktoré poznačia každú osobnosť avšak zdôvodnenie, ktoré konštatuje z listinných dôkazov súd vo svojom zdôvodnení v celosti aj vo svojich jednotlivostiach považuje za tendenčné, sčasti nezákonné, rozhodne nespravodlivé. Záverom si - uviedol - neodpustí jednu poznámku, ktorou sice na zákonnosti v tomto štáte nič nezmení, ale aj takáto súčasť výkonnej moci štátu ako je justícia nemôže byť absurdne odtrhnutá voči občanom tohto štátu. Ak sa má domáhať občan tohto štátu svojich práv premietnutých v rôznych právnych predpisoch odvodených od demokratickej ústavy, tak aj demokraticky by mali sudcovia, či už samosudcovia, či už sudcovia v senátoch, predsa trochu citlivo orientovať občana na pojednávaní a spolupodieľať sa na budovaní jeho právneho vedomia tým, aj ak majú zák. zakázané poučovať účastníka konania o jeho právach a povinnostiach procesnoprávnym predpisom, tak rozhodne nepoškodí štát, ani spravodlivosti neublíži, ak občana (účastníka konania) aspoň zorientojú tak, aby porozumel tomu, čo mu súd tlmočí v právnickej reči. Na spomínaných základoch a dôvodoch podáva odvolanie s alternatívnym odvolaním, aby odvolací súd na prejednanie tohto odvolania účastníkov predvolal, preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia, rozsudok zmenil tak, že priznáva navrhovateľke podiel zo zaniknutého BSM vo výške 15 300 € (20 %) alebo, aby rozsudok zrušil, vec vrátil súdu na nové konanie a nové rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti, nesprávnom vyhodnotení skutkového i právneho stavu a predložených dôkazov, čím dospel k nesprávnomu rozhodnutiu.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie, v ktorom sa uvádzajú skutočnosti, ktoré nemajú nijaký právny význam.

Aj keď odporca výslovne v odvolaní neoznačuje odvolací dôvod, skutočnosti v ňom uvedené sa dajú podradiť pod odvolací dôvod upravený v § 205 ods.2 písm. d) a f) O. s. p., t. j., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na

chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

K niektorým skutočnostiam v odvolaní je potrebné dodať nasledovné:

Aj keď vec patriaca do BSM existuje iba fyzicky, nie právne, súd ju musí - ak to účastník konania navrhne - vyporiadať a je vecou toho účastníka konania, ktorému v rámci vyporiadania prípadne, aby sa postaral o to, aby existovala aj právne.

Tvrdenie odporcu, že desaťročia zaužívaná súdna prax, resp. zásada, z ktorej súd vychádzal pri svojom rozhodovaní bola dávno prelomená, je iba jeho ničím nepodloženým subjektívnym názorom, lebo táto prax, resp. zásada je pri rozhodovaní o vyporiadaní BSM naďalej smerodajná.

Podľa § 125 prvá veta O. s. p. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov, z čoho vyplýva, že relácia realitnej kancelárie o cenách obvyklých v čase ako mieste môže slúžiť nielen ako orientačný, informačný materiál pre verejnosť, ale aj ako dokaz pri rozhodovaní súdu.

Súdy poskytujú pri plnení svojich úloh účastníkom v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach (§ 5 ods.1 O. s. p.).

V prejednávanej veci nebolo zistené, žeby odporca nebol súdom poučený o svojich procesných právach. Akékoľvek ďalšie poučovanie nad rámec § 5 ods.1 O. s. p. (orientovanie občana) je nepripustné.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Navrhovateľka mala v odvolacom konaní plný úspech, preto by mala právo na náhradu jeho trov, avšak žiadne trovy neuplatnila a odporca nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na ich náhradu.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.